Uvod in pregled programskega jezika Java

Splošnonamenski programski jezik **Java** je bil razvit kot **varen jezik za poljubno napravo** (npr. preverjanje tipov, vidljivost konstruktov, virtualni stroj). Sintaksa zahteva daljše programe kot v programskem jeziku Python, ki pa so lahko tudi desetkrat hitrejši. Jezik se prevaja, kar pomeni, da program Demo.java v ukazni vrstici najprej prevedemo z javac Demo.java, kar ustvari vmesno datoteko Demo.class, katero nato izvedemo z java Demo.

Najkrajši program in izpis na zaslon

V programskem jeziku **Java** mora vsaka **izvorna datoteka** s programsko kodo vsebovati **javni razred** katerega ime je enako imenu datoteke (npr. Demo). V kolikor želimo program tudi izvajati, mora omenjen razred vsebovati **javno statično metodo** main(String[] args), kjer se začne izvajanje programa. Pri tem je parameter args tabela nizov znakov, ki jih uporabnik doda klicu programa. Na primer, če program v ukazni vrstici izvedemo kot

```
java Demo 1 -x fast
```

bo tabela args vsebovala nize znakov "1", "-x" in "fast".

V programskem jeziku **Java bloke kode**, ki naj se izvedejo skupaj oziroma zaporedoma, določimo z zavitimi oklepaji {...}. Vsak programski stavek zaključimo s podpičjem ;, dočim pa je celoten program lahko v eni vrstici. V ukazni vrstici lahko **izpišemo niz znakov** str z uporabo metode println(String str) objekta out v razredu System.

Programske knjižnice in paketi

V programskem jeziku **Java razrede drugih paketov** ali knjižnic **uvozimo** s stavkom import, kot je prikazano spodaj. Uporabljene razrede je potrebno uvoziti izven definicije razreda Demo (na samem začetku izvorne datoteke).

```
import java.util.ArrayList;
import java.util.List;
import java.io.*;
```

Vsak Java razred se nahaja v nekem paketu package (npr. java.util), pri čimer je hierarhija paketov dejansko predstavljena z mapami datotečnega sistema. Na primer, če bi se izvorna datoteka razreda Demo nahajala v mapi ./pro2/demo, bi morali na samem začetku dodati še spodnji stavek. Le-tega lahko izpustimo, če se izvorna datoteka nahaja v korenski mapi .

```
package pro2.demo;
```

Programske spremenljivke in konstante

V programskem jeziku **Java spremenljivke** definiramo in jim določimo začetno vrednost *preden* so prvič uporabljene. Pri definiciji **moramo določiti tip** spremenljivke, ki ga v nadaljevanju ni moč spremeniti! **Primitivni tipi spremenljivk** obsegajo logične vrednosti enake true ali false (tj. boolean), cela števila (npr. int , long), realna števila (tj. float , double) in posamezni znaki '.' (tj. char). Med **osnovne tipe spremenljivk** navadno štejemo tudi nize znakov "...", ki pa so objekti razreda String .

```
int x = 1;
double y;
y = 1.23 * 9;
char ch = 'a'; // enojni narekovaji '.'
String str = "niz znakov"; // dvojni narekovaji "..."
int len = str.length();
boolean b = x > 1;
```

V programskem jeziku **Java konstante** označimo z določilom final, ki jih po določitvi začetne vrednosti ni več moč spremeniti. Navadno jih označimo z velikimi črkami.

```
final float G = 9.81f;
```

Spremenljivke in konstante so **veljavne le znotraj bloka kode**, v katerem so definirane. **Med osnovnimi tipi** spremenljivk in konstant lahko **pretvarjamo** z uporabo javnih statičnih funkcij razredov Integer,

Double, String ipd., kot je prikazano spodaj. (V vseh primerih operator + predstavlja konkatenacijo nizov znakov, ker je vsaj en od argumentov niz znakov.)

```
int z = (int)y; // celi del števila
double w = (double)x; // 1.0 * x
z = Integer.parseInt("7");
w = Double.parseDouble("1.23");
str = "Vrednost spremenljivke w je enaka " + w; // konkatenacija nizov
str = String.format("Vrednost spremenljivke w je enaka %.3f", w); // formatiranje nizov
System.out.println(x + " " + y + " " + z + " " + w + " " + str);
```

S spremenljivkami **primitivnih številskih tipov** lahko **računamo** z uporabo standardnih operatorjev in javnih statičnih funkcij razreda Math, kot je prikazano spodaj. (Pri tem operator + predstavlja seštevanje, ker sta oba argumenta števili.)

```
System.out.println(x + y * z / w);
System.out.println(x % z); // ostanek pri deljenju
System.out.println(Math.pow(y, 2.0)); // potenciranje števil
System.out.println(42.0 * Math.random()); // naključno število iz [0, 42)
System.out.println((int)(3.0 * Math.random())); // naključno število iz {0, 1, 2}
```

Pogojni stavki in programske vejitve

Programske vejitve omogočajo **selektivno izvajanje** programske kode glede na določen logičen pogoj. Najpogosteje se uporabljajo pogojni stavki (tj. if else stavki), dočim v večini programskih jezikih obstajajo tudi izbirni stavki (tj. switch stavki) in drugi. Vse pogojne stavke je moč gnezditi ipd.

V programskem jeziku **Java pogojne stavke** zapišemo kot je prikazano spodaj. Pri tem bloke kode, ki vsebujejo le en programski stavek, ni potrebno posebej označiti z zavitimi oklepaji **{...}**.

```
if (x < 1) {
    System.out.println("Vrednost spremenljivke x je manjša od 1");
}
else if (x < 2)
    System.out.println("Vrednost spremenljivke x je med 1 in 2");
else
    System.out.println("Vrednost spremenljivke x je večja ali enaka 2");</pre>
```

Vgnezdene pogojne stavke ? : zapišemo kot je prikazano spodaj. (Operator + predstavlja konkatenacijo nizov znakov, ker je v obeh primerih vsaj en od argumentov niz znakov.)

Logične vrednosti v pogoju lahko združujemo z uporabo negacije !, konjunkcije && in disjunkcije | | |, kot je prikazano spodaj.

```
if (x == 1 || x == 2)
    System.out.println("Vrednost spremenljivke x je enaka 1 ali 2");
if (x == 1 && x == 2)
    System.out.println("To ni mogoče!");
if (x != 1 && x != 2) // if (!(x == 1 || x == 2))
    System.out.println("Vrednost spremenljivke x ni enaka 1 ali 2");
```

V programskem jeziku **Java izbirne stavke** zapišemo kot je prikazano spodaj. Pri tem lahko izbiramo le preko vrednosti primitivnih spremenljivk, dočim posamezne vrednosti določimo z uporabo ukaza case in privzeto vrednost z uporabo ukaza default . Pomembno je, da vsako izbiro zaključimo z ukazom break .

```
Java
switch (x) {
    case 1:
        System.out.println("Vrednost spremenljivke x je enaka 1");
       break;
    case 2:
        System.out.println("Vrednost spremenljivke x je enaka 2");
    default:
        System.out.println("Vrednost spremenljivke x ni enaka 1 ali 2");
        break;
}
switch (ch) {
    case 'a':
        System.out.println("Vrednost spremenljivke ch je enaka 'a'");
        break;
    default:
        System.out.println("Vrednost spremenljivke ch ni enaka 'a'");
        break;
}
```

Iterativno izvajanje in programske zanke

Programske zanke omogočajo **iterativno izvajanje** programske kode dokler velja določen logičen pogoj. Najpogosteje se uporabljajo standardne zanke (tj. for in while zanke), dočim v večini programskih jezikih obstajajo tudi npr. do while zanke in druge. Vse zanke je moč gnezditi ipd.

V programskem jeziku **Java for zanko** zapišemo kot je prikazano spodaj. Pri tem se najprej izvede prvi parameter zanke (ločen s podpičjem ;), ki v spodnjem primeru definira in nastavi začetno vrednost

števca i = 0. Pred vsako iteracijo zanke se izvede drugi parameter (ločen s podpičjem ;), ki določi pogoj dokler se zanka še izvaja i < 3. Po vsaki iteraciji zanke se izvede tretji parameter, ki v spodnjem primeru poveča vrednost števca za ena i += 1.

```
for (int i = 0; i < 3; i += 1) {
    System.out.println("Vrednost spremenljivke i je enaka " + i);
}</pre>
```

Ekvivalentno lahko v programskem jeziku **Java while zanko** zapišemo kot je prikazano spodaj.

```
int ind = 0;
while (ind < 3) {
    System.out.println("Vrednost spremenljivke ind je enaka " + ind);
    ind++; // ind += 1;
}</pre>
```

Z Java for zanko lahko iteriramo tudi preko podatkovnih zbirk, kot je prikazano spodaj. Pri tem je podatkovna zbirka lahko tabela (npr. args tipa String[]), seznam (tj. objekt razreda List) ali množica (tj. objekt razreda Set), dočim moramo pri uporabi navesti tip elementov zbirke po kateri iteriramo (npr. arg tipa String).

```
for (String arg: args)
    System.out.println(arg);
```

Programske **zanke predčasno zaključimo** z uporabo ukaza break, dočim naslednjo iteracijo zanke **predčasno pričnemo** z uporabo ukaza continue.

Programske metode in funkcije

Programske metode in funkcije omogočajo **ponovljeno izvajanje** enake programske kode upoštevajoč podane argumente. Pri tem metode zgolj izvedejo določeno programsko kodo, funkcije pa vrnejo tudi rezultat z uporabo stavka return.

V programskem jeziku **Java metodo** zapišemo kot je prikazano spodaj. Pri tem zaporedoma določimo vidljivost metode (npr. public), ali gre za statično metodo razreda (tj. static) ali metodo objekta, tip rezultata (tj. void v primeru metode) ter na koncu samo ime metode (npr. method v spodnjem primeru).

```
public static void method(int x, double y) {
    System.out.println("Vrednost produkta x*y je enaka " + x * y);
}
```

Argumentom metode moramo obvezno **določiti tip** (npr. double y), dočim lahko **privzete vrednosti argumentov** določimo preko metod z enakim imenom in različnim seznamom parametrov (tj. preobteževanje metod).

```
static void method(int x) {
    method(x, 2.0);
}

static void method(double y) {
    method(42, y);
}

static void method() {
    method(1);
}
```

V programskem jeziku **Java funkcijo** zapišemo kot je prikazano spodaj. Za razliko od metode moramo **določiti tip rezultata** (npr. int v spodnjem primeru) in le-tega na koncu funkcije vrniti z uporabo stavka return.

```
public static int function(int i) {
    System.out.println("Vrednost vhodnega argumenta funkcije je enaka " + i);
    i += 13;
    System.out.println("Vrednost rezultata funkcije je enaka " + i);
    return i;
}
```